

Titel: Anti-Statsmanden. No. 1-3

Citation: "Anti-Statsmanden. No. 1-3", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17, ?, ?* [1772], s. 18. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_017-shoot-w2_017_003_p18_bZONE1512978/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

gierings Lov? Ved du ikke at Englene, efter Guds lærernes prophetiske Syner, bleve stødte fra Guds Throne, da de ville ligne ham? og dog tilloffer du din Regent, med en blasphemisk Overtalelse: At ligne Gud! — —

I disse tre Ord synes det, ligesom du, paa Fornuftens farlige Stykker, kneisede dit Hoved op oven for Skyerne til Stjernefredsen; disse Sole paa Gudsdommens Forhæng, — og lod dit forvorne Die kige derigennem ud til Guds Fuldkommenheds Straa-
le *) — Strax derpaa roder du iblant Menneſkelig-
hedens besmitte og foragtelige Misforsire, som kal-
des Narre. — Gysende Spring! hvorledes kan du
parre Narren og Fyrsten? — — Taler du saa om
Herrens Salvede? — Bevist ikke Regenten, at der
boer Edelmødighed i hans Drøst, naar han hverken
med at kaste Foragt paa sin Ven, for en liden For-
seelse imod hans Egentierlighed, eller med at udsætte
ham paa flibrige Slidbaner for samme Narfags
Skuld, belønner hans Morfomhed, hans Oprig-
tighed og Omhyggelighed? — Hvad enten! — er
du saa haard, at du vil lade din Lov berøve Regen-
ten den sødeste Trøst i Dødeligheden, en Ven; for
hvilken han, uden at være omgierdet af Smedighed,
kan udsige sine private Hemmeligheder; — til hvil-
ken

*) Vi hede Kæseren om Forladelse, at vi tale Klopstok-
fik. Vi vide at de fleste have Modbødelighed her-
for; men vi vil kun vende dem til at forlaa-
e Aandernes Sprog. Det er io fornøieligt at for-
staae det Riges Sprog, hver man agter sig hen.
Ingen tvivler vel paa, at vi saaledes vil udtrø-
ke vore Begreber i Evigheden. Enhver hukter
det vel, siden han sidst, med Svedenberg, var i
Selskab med Aandene.